

Міністерство освіти і науки України
Національний університет водного господарства
та природокористування
Кафедра державного управління
документознавства та інформаційної діяльності

СТРАТЕГІЯ І ТАКТИКА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

збірник наукових праць
Випуск 1-2, 2015 р.

Рівне – 2015

Зміст випуску

Безтелесна Л.І., Василів В.Б.	
Оцінка впливу університету на економічний розвиток регіону.....	5
Валіулліна З.В.	
Макроекономічні процеси дезінтеграції в національних економіках світу.....	10
Гладченко А. Ю.	
Потенціал імплементації європейського досвіду державного управління стабілізацією економіки.....	15
Жиглей І.В., Кисель А.В.	
Соціальна відповідальність людини, підприємства, держави, суспільства: взаємозв'язок із системою бухгалтерського обліку.....	22
Залужна А.Є.	
Моральні смисли особистісного становлення у модусах «справжність-несправжність» людського існування.....	34
Книшек О.О.	
Міжнародний досвід митного контролю зовнішньоекономічної діяльності із застосуванням методів аналізу і аудиту.....	40
Малиновська О.А.	
Зарубіжний досвід політики повернення мігрантів та їхньої реінтеграції та уроки для України.....	52
Нікітенко Д.В.	
Інституціональні основи державного регулювання інвестиційної діяльності.....	62
Нікітенко С.В.	
Організація ефективного державного управління розвитком фізичної культури та спорту в Україні.....	67
Покуль О.В.	
Раціоналізація водокористування підприємствами України за умови ефективної державної підтримки.....	73
Сазонець І.Л., Березюк Г.О.	
Систематизація факторів впливу на активізацію соціального інвестування на підприємстві	78
Сардак С. Е.	
Концепт і пріоритети спрямування соціально-економічної політики в Україні.....	84
Сіпайло Л.Г.	
Система державної підтримки інноваційної діяльності підприємств України.....	91
Цецик Я.П.	
Розвиток освіти й органи місцевого самоврядування Волині на початку ХХ ст.	99
Вимоги до оформлення статей.....	105

Issue's Contents

Beztelesna L.I., Vasyliv V.B. Evaluation of the university's influence on economic development of region.....	5
Valiullina Z.V. Macroeconomic processes of dezintegration in world's national economics	10
Hladchenko A. Y. Potential implementation of the European experience of state governance economic stabilization.....	15
Zhyhlei I.V., Kysel A.V., Social responsibility of human beings, enterprises, state, society: Intervention with accounting accounting system	22
Zaluzhna A. Ye. Moral indicators of personalization in modus "reliability-unconscience" of human existence.....	34
Knyshek O.O. The international experience of customs control of foreign trade activities with using methods of analysis and audit.....	40
Malynovska O.A. International experience of policy of return and reintegration of migrants and lessons for Ukraine.....	52
Nikytenko D.V. Institutional bases of investment activity state regulation.....	62
Nikitenko S.V. The organization of effective public administration development of physical culture and sports in Ukraine.....	67
Pokul O.V. Rationalization of water use by enterprises in Ukraine with condition of effective state support.....	73
Sazonets I.L., Bereziuk H.O. Systematics factors of influence on revitalization social investment in the enterprise... ..	78
Sardak S.E. Concept and priority of socio-economic policy in Ukraine	84
Sipailo L.H. System of public support innovative activities of enterprises of Ukraine	91
Tsetsyk Y.P. The development of education and the local authorities of Volyn in the early twentieth century	99
Requierements for Authors	105

В. Г. Городянсика. – Д. : Вид-во Дніпропетр. ун-ту, 2004. – 556 с.

14. Україна – 2030: політика розвитку і клімат : аналітичні матеріали. – К., ПРООН в Україні, 2015. – 402 с.

15. Яновчик В. А. Развитие институциональной теории трансформации экономики Украины в контексте православной культуры / В. А. Яновчик. Наукові праці ДонНТУ, Серія: економічна. – 2005. – Випуск 89-3. – С. 140–145.

УДК 338

Сіпайло Л.Г.,

Національний університет водного господарства та природокористування, м. Рівне

СИСТЕМА ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Sipailo L.H.,

National University of Water and Environmental Engineering, Rivne

SYSTEM OF PUBLIC SUPPORT INNOVATIVE ACTIVITIES OF ENTERPRISES OF UKRAINE

В статті розглянуто основні фінансово-організаційно-правові засади державної підтримки стимулювання інноваційної діяльності підприємств України. Доведено, що система державної підтримки інноваційної діяльності повинна стимулювати створення сприятливого інвестиційного середовища розвитку інноваційного підприємництва. Досліджено основні прямі та непрямі інструменти впливу держави на податкову, цінову, амортизаційну, інвестиційну політики підприємств з метою активізації інноваційної діяльності ними.

The article considers basic financial and organizational and legal principles of state support innovation activity stimulation of enterprises Ukraine. It is proved that the system of state support of innovation activity should stimulate the creation of a favorable investment environment development of innovative entrepreneurship. The basic direct and indirect instruments influence of the state to tax, pricing, depreciation, investment policies of enterprises in order to intensify their of innovation activity.

Ключові слова: інновація, інноваційна діяльність, стимулювання, державні методи, державні важелі, державні інструменти

Keywords: innovation, innovative activity, stimulate, public methods, public leverage public instruments

Досвід високорозвинутих країн підтверджує, що інноваційна діяльність в економічно розвинених країнах здійснюється через сформовану систему державної підтримки. Відповідно органи державного управління створюють систему інституцій щодо стимулювання взаємовідносин між державою та підприємствами-інноваторами. Серед науковців панує думка, що система державної підтримки інноваційної діяльності – це сукупність інституцій, які забезпечують наявність правових, організаційних і економічних умов та соціальної

підтримки, необхідних для провадження й розвитку інноваційної діяльності. Інституції забезпечують певний рівень стабільності інноваційних процесів, що характеризуються значною невизначеністю.

Дослідженням інноваційних процесів та механізму їх регулювання займалися Г. Менш, Г. Друкер, Б. Санто, П. Бєленький, Л. Бляхман, П. Завлін, Ю. Бажал, М. Денисенко, О. Кузьмін, О. Лапко, М. Кравченко, І. Сільченко, О. Чорна та ін. Більшість праць присвячена дослідженню інноваційної політики підприємств, методів,

форм державного управління, та способам поєднання принципів та методів управління в єдиний механізм. При цьому недостатньо уваги приділяється питанням узгодженості та координування дій в системі державної підтримки інноваційної діяльності підприємств.

Метою статті є дослідження системи державної підтримки інноваційної діяльності та внесення пропозицій щодо її вдосконалення.

Забезпечення конкурентних переваг промисловими підприємствами в сучасних умовах повинно відбуватися на основі використання інновацій шляхом розвитку системи державної підтримки, яка б через застосування економічних важелів впливала на діяльність цих суб'єктів господарювання. Система державної підтримки інноваційної діяльності розглядається з таких точок зору:

по-перше, як сукупність економічних інструментів та методів реалізації політики держави, націленої на розширене відтворення інновацій в економіці підприємств;

по-друге, як сукупність методів та важелів формування і використання необхідних ресурсів для досягнення інноваційного розвитку підприємств;

по-третє, як сукупність принципів, важелів, методів, інструментів, що застосовуються на основі відповідного правового, інформаційного та нормативного забезпечення, які дозволяють підвищити конкурентоспроможність підприємств України на світових ринках.

Саме економічні важелі як засоби управління економікою, які є невід'ємною частиною системи державної підтримки інноваційної діяльності. Вони включають систему цін і тарифів, фінансово-кредитні операції, податки тощо. Економічні важелі допомагають змінювати стан об'єкта, здійснювати повороти для досягнення певних економічних результатів. Важелі використовуються для регулювання економіки як на макрорівні, так і на мікрорівні – для впливу на економічні процеси окремих підприємств [1].

Важлива роль в системі державної підтримки інноваційної діяльності підприємств

України належить економічним інструментам як засобам зміни фінансового стану суб'єктів господарювання. За допомогою економічних інструментів можна, впливаючи на спонукальні мотиви, регулювати товарно-грошові відносини на рівні підприємства, території, національної економіки і навіть транснаціональних систем. На сьогоднішній день світова практика довела, що система державної підтримки інноваційної діяльності підприємств повинна передбачати використання таких економічних інструментів, як:

1. Податки. Система оподаткування повинна бути спрямована на стимулювання інноваційної діяльності підприємств.

2. Мито. Митна політика спрямовується на стимулювання ввезення інноваційного устаткування.

3. Субсидії, дотації, гранти, кредити. Кошти, які виділяються для фінансування науково-дослідних робіт.

7. Прискорена амортизація основних засобів.

8. Цінові інструменти.

Для ефективної дії системи державної підтримки інноваційної діяльності необхідно створити умови взаємодії таких складових [2, с. 59]:

- інституційної (розвиток нормативної бази);

- економічної (створення умов для вільної діяльності учасників економічних відносин);

- організаційної (забезпечення координації дії шляхом розроблення відповідних інвестиційно-інноваційних програм та концепцій, створення суспільних рад, асоціацій);

- фінансової (державне соціальне спонсорство, стимулювання прямим державним фінансуванням, фіскальні стимули);

- інформаційної (прозорість інформації про інвесторів, грантодавців, позитивний досвід партнерства, патентно-правовий захист баз даних з прогресивних технологій).

Сьогодні можливо й необхідно закласти фінансово-організаційно-правові засади державної підтримки стимулювання інноваційної діяльності (рис. 1.1).

Примітка. Розроблено на основі [3, с. 125]

Рис. 1. Складові державної підтримки стимулювання інноваційної діяльності підприємств

Основні заходи реалізації фінансово-організаційно-правових засад наведені в таблиці 1. Ці заходи повинні стимулювати створення сприятливого податкового, цінового, інвестиційного середовища розвитку інноваційного підприємництва.

Таблиця 1

Основні заходи реалізації державної підтримки стимулювання інноваційної діяльності підприємств

Основні заходи реалізації державної підтримки стимулювання інноваційної діяльності		
Фінансові заходи	Правові заходи	Організаційні заходи
<p>- сприяння розвитку високорозвиненого ринку, венчурного капіталу до 12-25% інвестиційно-фінансового сектору економіки; забезпечення державної підтримки інноваційного підприємництва через створення венчурних фондів, капітал яких на 30-40% формуватиметься державою;</p> <p>- фінансова підтримка стартуючим підприємцям у вигляді субвенцій (50% вартості проекту) і молодіжному підприємству (50% при відповідному співфінансуванні з боку самих підприємців). Субсидії надаються на реалізацію інноваційних проектів: на патентування, сертифікацію, виставково-ярмаркову діяльність тощо;</p> <p>- мікропозики і компенсація відсоткової ставки за банківськими кредитами суб'єктам, що працюють в інноваційній сфері за пріоритетними напрямками;</p> <p>- створення гарантійних фондів – спеціальних некомерційних фондів із наданням поручительства і позики суб'єктам підприємництва для забезпечення зобов'язань за банківськими кредитами;</p> <p>- створення умов для розвитку діючих фондів тощо.</p>	<p>- розробка і впровадження програм, які забезпечать додаткове фінансування з державного бюджету витрат розробників інтелектуального продукту на патентування науково-технічних розробок;</p> <p>- удосконалення системи захисту прав інтелектуальної власності через узгодження вітчизняної нормативно-правової бази у сфері інноваційної діяльності з міжнародними стандартами;</p> <p>- розробка законодавчих актів щодо стимулювання імпортозаміщення у низці пріоритетних сфер, зокрема, в сферах виробництва сільгосппродукції, харчової промисловості, енергетиці, наукомістких виробництвах;</p> <p>- підвищення ефективності правового регулювання підприємницьких відносин, що виникають між суб'єктами підприємницької діяльності, між ними та державою, між суб'єктом підприємницької діяльності та іншими суб'єктами майнових відносин тощо.</p>	<p>- формування інноваційної культури суспільства: підтримка наукових видавництв, наукових і науково-популярних видань, розширення освітніх програм, підвищення рівня навчального і наукового процесу, впровадження дистанційного навчання тощо;</p> <p>- розроблення і затвердження нормативно-правових актів, які передбачають мораторій на підвищення орендної плати по об'єктах, що знаходяться в муніципальній власності і зданих в оренду суб'єктам малого і середнього підприємництва;</p> <p>- компенсація орендних платежів підприємств, що знаходяться в бізнес-інкубаторах;</p> <p>- розробка механізмів пріоритетної участі малого інноваційного підприємництва в держзамовленні;</p> <p>- проведення щомісячного моніторингу стану малого бізнесу, особливо інноваційного, аналізу сприятливості бізнес-середовища в територіальному і галузевому розрізах тощо.</p>

Примітка. Розроблено автором на основі [3, С. 125]

За нинішніх умов розвитку економіки України для активізації інноваційної діяльності підприємствами необхідним є побудова відповідних стимулюючих і регулюючих інструментів на державному рівні. Державні методи мають суттєвий вплив на інноваційну діяльність промислових підприємств. Система державних інституцій може впливати на рівень споживача, підприємства, а також на мікро- та макросередовище, у якому функціонує будь-

який суб'єкт господарювання. Необхідність державного стимулювання інноваційних процесів викликана зростаючим значенням для економіки та суспільства в цілому. Система державної підтримки інноваційної діяльності підприємств повинна містити методи, що застосовуються в Україні, та перспективні методи, що вже довели свою ефективність за кордоном [4, С. 175].

Автори праці [5, С. 193–200] трактують методи стимулювання як способи впливу фінансових відносин на економічні процеси. Усі методи можна розподілити на методи забезпечення інноваційного розвитку, що відображають способи забезпечення відповідних процесів необхідними фінансовими ресурсами, та методи регулювання інноваційного розвитку – способи цілеспрямованого впливу на хід таких процесів. Важелі стимулювання – це інструменти, що застосовуються при використанні певного методу. В даному випадку розмежуємо бюджетні, податкові та кредитні важелі, а також виділяємо прибуток, як головний мотиваційний важіль стимулювання та інструмент стимулювання інноваційної діяльності.

Державна підтримка повинна передбачати як стимули позитивної мотивації, що направлені на заохочення розробки і впровадження інновацій, так і стимули негативної мотивації, головним завданням яких є скорочення та закриття технічно застарілих виробництв [6, С. 198–204]. До перших належать державні субсидії, дотації, пільгове кредитування, участь держави в капіталі підприємств, різноманітні податкові пільги, прискорена амортизація, державні замовлення, державне страхування позик, що успішно використовуються в розвинених країнах. З урахуванням зарубіжного досвіду можна запропонувати: 1) впровадження механізму прискореної амортизації інноваційного обладнання та устаткування, що використовується для оновлення технологічних процесів та виробництв; 2) використання пільгового оподаткування підприємств та організацій, які проводять НДДКР з розробки інновацій; 3) введення інноваційного податкового кредиту для підприємств, що фінансують розробку інновацій. До стимулів негативної мотивації

відносять штрафи за використання техногенно-небезпечних виробництв.

Одним із важливих інструментів системи державної підтримки є податкове регулювання. Податкові методи регулювання економічної діяльності охоплюють фактично всю податкову систему країни. Стосовно стимулювання пріоритетних галузей та видів суспільної діяльності податкова система включає в себе такі механізми [7, С. 415]:

- звільнення від оподаткування через податкові канікули, податковий кредит, податкові зони, звільнені від оподаткування, тощо;

- зниження оподаткування через зменшення ставок чи зміну об'єкта оподаткування, зниження розміру податку на визначені суми, скорочення переліку об'єктів, що оподатковуються;

- перерозподіл податків через індексування податкових платежів з метою уникнення інфляційних витрат, через податкові кредити та відстрочування, через зарахування сплачених податків на спеціальні рахунки, кошти з яких підлягають цільовому використанню.

Податкові інструменти є найпоширенішими серед непрямих методів стимулювання економічного розвитку в усьому світі, завдячуючи своїм характеристикам, а саме: універсальності, безумовності та всеохоплюваності. Виконуючи одночасно фіскальну та регулюючу функції, вказані інструменти забезпечують одну з фундаментальних передумов функціонування категорії фінансів у її практичній реалізації – розподіл та перерозподіл. Саме через це податкові інструменти ефективно діють щодо стимулювання екологізації інноваційного розвитку, оскільки останні обов'язково мають опосередковуватися ефективним перерозподілом ресурсів.

Ситуація, яка склалася в Україні, свідчить про те, що підприємства, які займаються впровадженням інновацій, несуть однакове податкове навантаження з тими підприємствами, які не займаються впровадженням інновацій. Тому перетворення у податковій системі, які сприятимуть зниженню

податкового навантаження на інвесторів, будуть сприяти прискоренню оновлення техніки і технологій.

Запровадження системи пільгового оподаткування підприємств з високою інноваційно-технологічною активністю має відбуватися на науково обґрунтованих засадах. Система стимуляторів має базуватися на податкових преференціях, які встановлюються за певними принципами і пріоритетами. По-перше, необхідно надавати пільги в оподаткуванні коштів, які йдуть на фінансування науково-практичних досліджень, інноваційних проектів (з прирівнюванням їх до інвестицій в інтелектуальний капітал). По-друге, необхідно надати податкові пільги підприємствам, які здійснюють експортне та імпортозаміщуюче виробництво, або у депресивних регіонах за напрямками, визначеними відповідними державними програмами. По-третє, необхідно звільнити від оподаткування кошти комерційних банків, страхових компаній, пенсійних фондів та інших фінансових установ, які йдуть на довгострокове інвестиційне кредитування, чи інвестуються в інноваційну діяльність підприємств. Зокрема, спеціальну систему оподаткування доцільно запровадити для технополісів і технопарків.

Одним із шляхів інноваційного розвитку України є реалізація заходів підтримки державою підготовки вчених, створення наукових шкіл, формування наукових колективів, здатних видавати наукові результати на рівні світових досягнень. Велике значення при цьому має рівень державного фінансування наукових досліджень і розробок. Проте, в теперішніх складних умовах не варто очікувати значного зростання фінансування науки із державного бюджету. Фундаментальні дослідження, принаймні, повинні фінансуватися за рахунок Державного бюджету. Крім того, надання пільг з оподаткування з наступною реінвестицією отриманих сум від пільг, надання податкових послуг, податкових кредитів тощо також оживлять інноваційну діяльність. Така постановка питання носить перспективну спрямованість, оскільки в умовах ринку реалізація великих інноваційно-інвестиційних проектів з великими термінами окупності без

фінансових підтримуючих заходів практично неможлива [8, С. 21].

Зупинимося докладніше на двох принципових завданнях, які неодмінно постають при спробі використати податкові пільги для стимулювання інноваційної діяльності, і від правильного розв'язання яких залежить успішність усієї системи заходів державної підтримки. По-перше, виникає необхідність визначення конкретних видів інноваційної діяльності, які підтримуються державою. По-друге, слід вибрати відповідний інструмент підтримки.

Стосовно першого завдання, то, використовуючи податкові методи регулювання інноваційної діяльності, слід чітко визначити вид діяльності, який є об'єктом регульовального впливу держави, оскільки інноваційна діяльність передбачає широкий комплекс заходів наукового, технологічного, організаційного, фінансового та комерційного характеру.

Досвід промислово розвинених країн переконує, що найчастіше шляхом запровадження податкових стимулів державою підтримуються такі види інноваційної діяльності [9]:

- послуги проведення досліджень та розробок;
- послуги фінансування придбання обладнання, призначеного винятково для проведення досліджень та розробок;
- послуги трансферу технологій – придбання патентних та безпатентних ліцензій, прав на об'єкти інтелектуальної власності, результатів досліджень та розробок, послуг технологічного характеру;
- послуги з виробничого проектування;
- послуги по навчанню працівників;
- юридичні послуги укладання підприємствами контрактів із дослідниками;
- співробітництво підприємств із дослідними організаціями (університетами);
- придбання програмного забезпечення;
- послуги по створенню нових інноваційних підприємств.

Необхідність удосконалення системи підтримки стимулювання інноваційної діяльності визначається наступними причинами:

- відсутністю ефективних економічних

стимулів інноваційного оновлення техногенно небезпечних технологій та виробництв;

- необхідністю функціонування потужної техносфери для відродження економіки України;
- формуванням економічного механізму стимулювання процесів науково-технічного прогресу в Україні.

Ефективність реалізації державної політики щодо стимулювання інноваційної діяльності залежить від використання наявного наукового та промислового потенціалу України, підтримки вітчизняних виробництв та забезпечення реалізації програм фінансування впровадження високих наукоємних технологій. Для цього необхідно створити відповідні умови, серед яких можна виділити такі, як:

- формування сприятливого клімату для стимулювання науково-інноваційних та інвестиційних процесів;

- запровадження ефективного механізму залучення вітчизняних та закордонних інвестицій для інноваційної діяльності, страхування інвестицій, захист прав інвесторів;

- пріоритетний розвиток енерго-, ресурсозберігаючих, екологічно-безпечних технологій;

- поєднання промислових та фінансових активів інтегрованих науково-виробничих структур, які забезпечать розвиток базових галузей, технологій тощо;

- забезпечення податкового, кредитного, амортизаційного стимулювання вітчизняних підприємств та установ, що впроваджують нові екологічні чисті технологічні процеси й експортують наукоємну продукцію;

- розвиток інфраструктури інноваційної діяльності (технопарків, технополісів, інноваційних бірж, центрів консалтингу, сертифікаційних фірм, тощо, які здійснюють науково-технічну та інноваційну діяльність);

- вдосконалення механізму державного замовлення для освоєння пріоритетних науково-технічних розробок, технологій, які здатні внести істотні зміни в підвищення рівня конкурентоспроможної продукції;

- забезпечення формування на конкурентних засадах та фінансування державних науково-технічних програм з пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки.

Отже, ринкові трансформації, що відбуваються в національній економіці, вимагають за доцільне використання зарубіжного досвіду стимулювання інноваційних процесів з метою забезпечення динамічного зростання економіки. Економічна теорія та практика пропонують широкий спектр заходів державної підтримки на стимулювання інноваційної діяльності. Проблема полягає в тому, щоб з урахуванням ситуації в країні вибрати найприйнятніші з них. Вищезазначене дає підстави стверджувати, що в сучасному економічному житті України існує необхідність у державній підтримці інноваційної діяльності суб'єктів підприємництва як шляхом прямого державного фінансування інновацій у пріоритетних галузях економіки, так і через непрямі методи впливу на податкову і амортизаційну політику.

Список використаних джерел

1. Економічний енциклопедичний словник: у 2-х т. Т. 1. А-Н / С. В. Мочерний [и др.]. – Львів : Світ, 2005. – 611 с.
2. Кужель Е. В. Перешкоди і бар'єри інноваційного розвитку та шляхи їх подолання / Е. В. Кужель, В. І. Матюшенко // Механізми реалізації стратегії інноваційно-технологічного розвитку України в умовах глобальних викликів: матеріал. міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 1-2 лист. 2012 р. / відпов. ред. д-р. екон. наук., проф. Л. І. Федулова; НАН України, Ін-т екон. та прогнозув. НАН України. – К., 2012. – С. 57–63.
3. Лазарєва Є. В. Інноваційний потенціал малого підприємництва у формуванні постіндустріальної економіки / Є. В. Лазарєва // Механізми реалізації стратегії інноваційно-технологічного розвитку України в умовах глобальних викликів: матеріали міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 1-2 лист. 2012 р. / відпов. ред. д-р. екон. наук., проф. Л. І. Федулова; НАН України; Інститут економіки та прогнозування НАН України. – К., 2012. – С. 112–127.
4. Боронос В. Г. Бюджетно-податкові інструменти механізму управління екологічно спрямованим інноваційним розвитком економіки / В. Г. Боронос, К. В. Савченко // Світ фінансів. – 2008. – № 4(17). – С. 175–181.

5. Савченко К. В. Удосконалення застосування податкових інструментів в управлінні еколого-інноваційним розвитком економіки / К. В. Савченко // Вісник Севастопольського нац. техн. ун-ту. Економіка і фінанси. – Севастополь, 2007. – Вип. 81. – С. 193–200.
6. Карпищенко Т.А. Вопросы финансирования эколого-инновационных процессов на предприятиях / Т. А. Карпищенко // Экологическая экономика и управление. Т. 2. Экономика для экологии. – Сумы : ИПП «Мрия – 1» ЛТД, 1997. – С. 198–204.
7. Федулова Л. І. Інноваційна економіка: підручник / Л. І. Федулова. – К. : Либідь, 2006. – 480 с.
8. Беглиця В. Напрями розвитку інноваційної діяльності в Україні / В. Беглиця // Вісник Київського нац. торговельно-економічного ун-та. – К., 2007. – № 6. – С. 21–27.
9. Кундрік М. Т. Податкове регулювання системи екологічних інновацій в Україні / М. Т. Кундрік // Механізм регулювання економіки. – 2009. – № 2. – С. 218–228.
1. Economic encyclopedic dictionary: in 2 t. T.1. A-N / S. V. Mocherny [and others]. - Lviv: World, 2005. - 611 p.
2. Kuzhel E.V. Obstacles and barriers of innovation development and ways to overcome them / E.V. Kuzhel, VI Matyushenko // Mechanisms of implementation of the strategy of innovation and technological development of Ukraine in the context of global challenges: material. International Sci. Pract. Conf., Kyiv, 1-2 letters. 2012 / Answer Ed. Dr. Econ Sciences, prof. L.I. Fedulova; National Academy of Sciences of Ukraine, Institute of Economics. And predicting. NAS of Ukraine. - K., 2012. - P. 57-63.
3. Lazareva E.V. Innovative potential of small business in formation of post-industrial economy / E.V. Lazareva // Mechanisms of implementation of the strategy of innovation technological development of Ukraine in the context of global challenges: materials international. Sci. Pract. Conf., Kyiv, 1-2 letters. 2012 / Answer Ed. Dr. Econ Sciences, prof. LI Fedulova; National Academy of Sciences of Ukraine; Institute of Economics and Forecasting of the National Academy of Sciences of Ukraine. - K., 2012. - P. 112-127.
4. Boronos V.G. Budget and tax instruments of the mechanism of management of ecologically directed innovative development of the economy / VG Boronos, K.V. Savchenko // World Finance. - 2008. - No. 4 (17). - P. 175-181.
5. Savchenko K.V. Improving the application of tax instruments in the management of eco-innovation development of the economy / K.V. Savchenko // Bulletin of the Sevastopol National University. Tech Un-th Economics and Finance. - Sevastopol, 2007. - Vip. 81. - P. 193-200.
6. Karpishchenko T.A. Issues of Financing of Ecological-Innovative Processes at Enterprises / T.A. Karpishchenko // Ecological Economics and Management. T. 2. Economics for ecology. - Sumy: PPI "Mriya-1" LTD., 1997. - P. 198-204.
7. Fedulova L.I. Innovative economy: textbook / L.I. Fedulova - K.: Lybid, 2006. - 480 p.
8. Beglitsa V. Directions of development of innovation activity in Ukraine / V. Beglits // Bulletin of the Kievan National University. Trade and Economic Unities. - K., 2007. - №6. - P. 21-27.
9. Kundrik M.T. Tax regulation of the system of ecological innovations in Ukraine / M.T. Kondryk // Mechanism of regulation of economy. - 2009. - No. 2. - P. 218-228.

References